

Szikra János

Látogatás

Csoóri Sándornak

Nézd: a két jegenyét július óta
hogy megritkította a szél!

Szimatolhatnak nyomunkban
a novemberi árnyak – megérkeztünk.
Indulhatunk most már ketten háromfele is,
marék hóért fölfele a havasokba.

Elhozhatnánk a Hercegnek,
országolni kitehetné hó-almának az ablakba
ezer évre – nem olvadna el.

Kígyó sziszeg a korlátban,
három lépés ma a három emelet,
de lassan, csak lassan.

Várd ki, amíg hármat csöng a telefon,
amíg a szív hármat dobban.

Kifeszített dobhártya a fal,
surrogó tekercsek rögzítik hazátlan szívünk
verssel tompított robbanásait.

Nem baj, nem baj, mormolom –

„Itt hallgatni nem lehet.”

Dió csörren a kosárban,
feléd nyújtja, nézd: tied.

A lyukas zoknin védtelenül villan ki a gyöngyház árvaság.

Eltilthatják az országtól,

de nem a hazától, soha
a torokszorító hallgatástól.

Indul az Özvegyhez, készüljünk mi is.

Kezét nyújtja: Dózsával és Balassával

parolázunk – egyeneságon!

Fölcsillagozták már az éjszakát a jegenyék.

Viszontlátásra, szívdobogás!

Innen már a zuhanás is fölfelé vezet.

1983. ősz

SZIKRA JÁNOS (1954) Pátkán élő költő. Összegyűjtött versei *Közép-európai nyár* címmel jelentek meg 2012-ben.